

6) po art. 94 dodaje się art. 94a— 94c w brzmieniu:

„Art. 94a. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora wojewódzkiego, może zezwolić na odbywanie aplikacji pozaetatowej osobie, która:

- 1) spełnia wymagania określone w art. 14 ust. 1 pkt 1— 3,
- 2) została zakwalifikowana przez komisję egzaminacyjną po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 91 ust. 4.

Art. 94b. 1. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora wojewódzkiego, cofa aplikantowi zezwolenie na odbywanie aplikacji pozaetatowej, jeżeli:

- 1) zrezygnuje on z odbywania aplikacji,
- 2) rażąco narusza obowiązki aplikanta.

2. Cofnięcie zezwolenia na odbywanie aplikacji pozaetatowej następuje z dniem określonym przez prokuratora apelacyjnego.

Art. 94c. Do aplikantów pozaetatowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 90, art. 94 ust. 1, 2 i 4.”

Art. 5. Pracownicy sądowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zajmują stanowiska referendarzy sądowych w rozumieniu dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, stają się z tym dniem starszymi inspektorami sądowymi.

Art. 6. Do osób, które rozpoczęły aplikację sądową lub prokuratorską przed dniem w wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

753

USTAWA

z dnia 21 sierpnia 1997 r.

Prawo o ustroju sądów wojskowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1 § 1. Sądy wojskowe sprawują w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych oraz orzekają w innych sprawach, jeżeli zostały one przekazane do ich właściwości odrębnymi ustawami.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w ustawach sądy wojskowe sprawują wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych w stosunku do osób nie należących do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Do sądów wojskowych oraz żołnierzy pełniących służbę w tych sądach mają zastosowanie przepisy dotyczące jednostek wojskowych i żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 3. § 1. Sądami wojskowymi są wojskowe sądy okręgowe i wojskowe sądy garnizonowe.

§ 2. Wojskowe sądy okręgowe są sądami wyższego rzędu w stosunku do wojskowych sądów garnizonowych.

§ 3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii

Krajowej Rady Sądownictwa, tworzy i znosi, w drodze rozporządzenia, sądy wojskowe oraz określa ich siedziby i obszary właściwości.

§ 4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może tworzyć i znosić, w drodze rozporządzenia, wydziały zamiejscowe poza siedzibami wojskowych sądów garnizonowych.

§ 5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, może tworzyć, w drodze rozporządzenia, inne sądy wojskowe niż określone w § 1.

§ 6. Do sądów, o których mowa w § 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 4. § 1. Działalność sądów wojskowych jest finansowana z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Finansów ustala szczegółowe zasady planowania i wykorzystania środków budżetowych, o których mowa w § 1.

Art. 5. § 1. Nadzór nad działalnością sądów wojskowych w zakresie orzekania sprawuje Sąd Najwyższy.

§ 2. Zwierzchni nadzór nad sądami wojskowymi w zakresie organizacji i działalności administracyjnej sprawuje Minister Sprawiedliwości.

§ 3. Nadzór w zakresie czynnej służby wojskowej żołnierzy pełniących służbę w sądach wojskowych sprawuje Minister Obrony Narodowej.

§ 4. Zadania zwierzchniego nadzoru, o którym mowa w § 2, wykonuje komórka organizacyjna Ministerstwa Sprawiedliwości w randze departamentu.

§ 5. Dyrektora departamentu, o którym mowa w § 4, powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej spośród sędziów wojskowych sądów okręgowych.

§ 6. Sędziów na stanowiska służbowe w departamencie, o którym mowa w § 4, powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 6. Minister Sprawiedliwości przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i Krajowej Radzie Sądownictwa informację o działalności sądów wojskowych.

Art. 7. § 1. Sądy wojskowe rozpoznają sprawy w swojej siedzibie, z zastrzeżeniem § 2 i 3.

§ 2. Jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, sądy wojskowe mogą rozpoznawać sprawy lub pełnić inne czynności poza swoją siedzibą, a w razie konieczności i poza obszarem swojej właściwości, w tym również — jeżeli umowa międzynarodowa tak stanowi — poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. W wypadku określonym w § 2 rozpoznawanie spraw karnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbywa się tylko w siedzibach sądów wojskowych lub sądów powszechnych.

Art. 8. § 1. W wypadkach, w których ustawy przewidują wniesienie do sądu wojskowego środka odwoławczego od orzeczeń lub decyzji wydanych przez organy wojskowe, sprawę rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy obejmujący swoją właściwością jednostkę wojskową, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową lub pracownik jest zatrudniony, jeżeli te ustawy nie stanowią inaczej.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące postępowania odwoławczego.

Rozdział 2

Organy sądów

Art. 9. Organami sądów wojskowych są:

- 1) Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych,
- 2) w wojskowych sądach okręgowych — prezes sądu oraz kolegium wojskowego sądu okręgowego,
- 3) w wojskowych sądach garnizonowych — prezes sądu.

Art. 10. § 1. Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, zwane dalej „Zgromadzeniem”, tworzą sędziowie sądów wojskowych.

§ 2. Zgromadzeniu przewodniczą — na przemian — prezesi wojskowych sądów okręgowych. Kadencja przewodniczącego trwa 2 lata.

§ 3. Do zadań Zgromadzenia należy:

- 1) przedstawianie Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na stanowiska sędziów wojskowych sądów garnizonowych oraz wojskowych sądów okręgowych,
- 2) wybór członka Krajowej Rady Sądownictwa,
- 3) wybór członków kolegiów wojskowych sądów okręgowych,
- 4) wybór członków sądów dyscyplinarnych powołanych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów wojskowych,
- 5) wybór rzecznika dyscyplinarnego spośród sędziów sądów wojskowych,
- 6) wysłuchiwanie informacji dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, o działalności sądów wojskowych oraz wyrażanie opinii w tym zakresie,
- 7) podejmowanie działań w zakresie doskonalenia kwalifikacji zawodowych sędziów i działalności sądów wojskowych,
- 8) wypowiedzanie się w sprawach obowiązków i praw sędziów,
- 9) wyrażanie opinii w sprawach zgłoszonych przez Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej oraz dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 4. Do wyboru oraz wyrażania opinii, o których mowa w § 3, wymagana jest obecność przynajmniej dwóch trzecich liczby członków Zgromadzenia, a uchwały w tych sprawach zapadają bezwzględną większością głosów.

§ 5. W sprawach, o których mowa w § 4, obowiązuje głosowanie tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych na posiedzeniu członków Zgromadzenia.

§ 6. Sędziowie sądów wojskowych są obowiązani brać udział w posiedzeniach Zgromadzenia. Asesorzy sądów wojskowych mogą brać udział w posiedzeniach Zgromadzenia bez prawa głosowania i wyboru.

§ 7. Zgromadzenie zbiera się co najmniej raz w roku. Posiedzenie Zgromadzenia zwołuje jego przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, albo na wniosek jednej piątej liczby członków Zgromadzenia.

§ 8. Szczegółowy tryb odbywania posiedzeń Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych określa regulamin uchwalony przez Zgromadzenie.

Art. 11. § 1. Prezes wojskowego sądu okręgowego i prezes wojskowego sądu garnizonowego, zwani dalej „prezesami sądów wojskowych”, kierują działalnością sądu oraz są przełożonymi sędziów i pozostałego składu osobowego danego sądu.

§ 2. Prezesa sądu wojskowego zastępuje wyznaczony zastępca lub sędzia.

§ 3. Prezesa wojskowego sądu okręgowego i jego zastępcę powołuje i odwołuje, spośród sędziów wojskowych sądów okręgowych, Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 4. Prezesa wojskowego sądu garnizonowego i jego zastępcę powołuje i odwołuje, spośród sędziów sądów wojskowych, Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 12. § 1. Kolegium wojskowego sądu okręgowego, zwane dalej „kolegium”, składa się z czterech do ośmiu członków, wybranych spośród sędziów orzekających w sądach działających na obszarze właściwości wojskowego sądu okręgowego.

§ 2. Przewodniczącym kolegium jest prezes wojskowego sądu okręgowego, a w razie jego nieobecności — zastępca przewodniczącego, wybrany przez kolegium spośród jego członków.

§ 3. Kadencja kolegium trwa 2 lata.

Art. 13. § 1. Do zadań kolegium należą sprawy nie zastrzeżone w ustawie do wyłącznej właściwości Zgromadzenia, a w szczególności:

- 1) przedstawianie Zgromadzeniu opinii o kandydatach na stanowiska sędziów sądów wojskowych,
- 2) wyrażanie opinii w sprawach wyznaczania na stanowiska służbowe oraz zwalniania z tych stanowisk prezesów sądów wojskowych i ich zastępców,
- 3) opiniowanie wniosków o przeniesienie oraz o odwołanie sędziów w trybie art. 32 § 2,
- 4) wyrażanie opinii w sprawach przedstawionych przez Krajową Radę Sądownictwa, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, oraz przez prezesa wojskowego sądu okręgowego.

§ 2. Do podjęcia uchwał wymagana jest obecność przynajmniej dwóch trzecich członków kolegium. Uchwały kolegium zapadają większością głosów, przy czym w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 3. Kolegium zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz na pół roku.

§ 4. Posiedzenia kolegium zwołuje jego przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej członków kolegium.

Rozdział 3

Nadzór i administracja sądowa

Art. 14. § 1. Prezesi sądów wojskowych wykonują czynności nadzoru służbowego i administracji sądowej

przewidziane w przepisach postępowania sądowego oraz w regulaminach urzędowania, a także inne czynności określone w ustawach i odrębnych przepisach.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, prezesi wojskowych sądów garnizonowych podlegają prezesom właściwych wojskowych sądów okręgowych, a prezesi tych sądów — dyrektorowi departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 3. Prezesi sądów wojskowych mogą zlecać poszczególne czynności nadzoru służbowego i administracji sądowej swoim zastępcom, a w szczególnych przypadkach — sędziom.

§ 4. Prezes sądu wojskowego wyznacza sędziego do sprawowania nadzoru penitencjarnego.

Art. 15. § 1. Osoby powołane do kierowania i nadzoru nad działalnością administracyjną sądów wojskowych mają prawo wglądu w czynności tych sądów, mogą żądać wyjaśnień oraz usunięcia uchybień. Minister Sprawiedliwości oraz prezesi sądów wojskowych mogą uchylać zarządzenia administracyjne niezgodne z prawem.

§ 2. Sędziowie wykonujący czynności, o których mowa w § 1, mogą być obecni na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności.

§ 3. W razie stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, Minister Sprawiedliwości oraz prezesi sądów wojskowych mogą zwrócić na nie uwagę i żądać usunięcia skutków tego uchybienia.

Art. 16. Czynności z zakresu nadzoru i administracji sądowej, o których mowa w art. 5 § 2 i 3, art. 14 § 1 i 3 oraz w art. 15, nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.

Art. 17. § 1. W sądach wojskowych działają sekretariaty oraz inne komórki organizacyjne, które tworzy prezes sądu wojskowego.

§ 2. Zasady wyznaczania żołnierzy zawodowych i pracowników cywilnych na stanowiska w sekretariatach i innych komórkach organizacyjnych sądów wojskowych oraz kwalifikacje wymagane do objęcia stanowisk określają odrębne przepisy.

Art. 18. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację sądów wojskowych oraz ustala regulamin wewnętrzny urzędowania tych sądów,
- 2) szczegółowy tryb wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 5 § 2, art. 14 i art. 15,
- 3) szczegółowe zasady archiwizacji, niszczenia i przekazywania właściwym archiwom państwowym akt spraw sądowych.

§ 2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania nadzoru, o którym mowa w art. 5 § 3.

§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określa, w drodze zarządzenia, liczbę sędziów w sądach wojskowych oraz w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, na wniosek Prezesa Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, określa, w drodze zarządzenia, sposób wykonywania przez departament, o którym mowa w art. 5 § 4, zadań na rzecz Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wynikających z ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz z innych przepisów wojskowych.

Rozdział 4

Sędziowie sądów wojskowych

Art. 19. § 1. Wojskowy sąd garnizonowy składa się z sędziów i asesorów tego sądu.

§ 2. Wojskowy sąd okręgowy składa się z sędziów tego sądu.

Art. 20. Sędziowie sądów wojskowych w zakresie orzekania są niezawisli i podlegają tylko ustawom.

Art. 21. § 1. Sędzia sądu wojskowego jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim oraz stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

§ 2. Sędzia sądu wojskowego powinien w służbie i poza służbą strzec powagi stanowiska sędziowskiego i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności sędziiego lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności.

§ 3. W okresie zajmowania stanowiska sędzia sądu wojskowego nie może należeć do partii politycznych ani brać udziału w żadnej działalności politycznej.

Art. 22. § 1. Sędzią sądu wojskowego, zwanym dalej „sędzią”, może być oficer pełniący zawodową służbę stałą, który:

- 1) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze,
- 4) odbył aplikację sądową,
- 5) złożył egzamin sędziowski,
- 6) odbył staż na stanowisku asesora w sądzie wojskowym,
- 7) ukończył 26 lat.

§ 2. Odbycie aplikacji w sądzie powszechnym lub w jednostce organizacyjnej prokuratury, złożenie egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego albo odbycie stażu na stanowisku asesora sądowego lub w jednostce organizacyjnej prokuratury jest równoznaczne ze spełnieniem wymagań określonych odpowiednio w § 1 pkt 4—6.

§ 3. Wymagania określone w § 1 pkt 4—6 nie dotyczą:

- 1) profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w innych placówkach naukowych i naukowo-badawczych,
- 2) osób, które zajmowały stanowiska sędziów, prokuratorów, wiceprokuratorów i podprokuratorów,
- 3) adwokatów, radców prawnych oraz notariuszy, którzy wykonywali ten zawód co najmniej przez 3 lata.

Art. 23. § 1. Sędziów powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.

§ 2. Kandydatów na stanowiska sędziów, przedstawionych przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, którzy mogą wyrazić opinię o kandydatkach.

§ 3. Kandydatów na stanowiska sędziów zgłasza Zgromadzeniu dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

§ 4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może, po wysłuchaniu opinii kolegium właściwego sądu, zgłosić Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na stanowiska sędziów.

Art. 24. § 1. Sędzia obejmuje stanowisko w określonym aktem powołania sądzie wojskowym.

§ 2. Objęcie stanowiska przez sędziiego stwierdza Minister Obrony Narodowej.

Art. 25. § 1. Sędziowie i ławnicy na rozprawach używają togi jako stroju urzędowego.

§ 2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegóły stroju urzędowego sędziów i ławników.

Art. 26. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może delegować sędziiego, na okres nie przekraczający 3 miesięcy w roku kalendarzowym, do pełnienia obowiązków sędziowskich lub wykonywania czynności administracyjnych w innym sądzie wojskowym lub sądzie powszechnym albo w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, a na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego — także w Sądzie Najwyższym.

§ 2. Za zgodą sędziiego okres delegowania, o którym mowa w § 1, może trwać dłużej niż 3 miesiące.

§ 3. Prezes wojskowego sądu okręgowego może delegować sędziiego wojskowego sądu garnizonowego do pełnienia obowiązków sędziiego na obszarze właściwości danego wojskowego sądu okręgowego na czas nie dłuższy niż miesiąc w roku kalendarzowym.

§ 4. Łączny czas delegacji na podstawie przepisów § 1 i 3 nie może przekraczać 3 miesięcy w roku kalendarzowym.

Art. 27. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może powierzyć czasowe pełnienie czynności sędziowskich oficerowi rezerwy powołanemu na ćwiczenia wojskowe, który jest sędzią sądu powszechnego.

Art. 28. § 1. Sędziowie są obowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym. Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach prawa handlowego, a ponadto o nabytym przez tę osobę albo jej małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

§ 2. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, sędziowie składają prezesowi właściwego wojskowego sądu okręgowego, który dokonuje analizy zawartych w nim danych.

§ 3. Prezesi wojskowych sądów okręgowych składają oświadczenie, o którym mowa w § 1, Krajowej Radzie Sądownictwa, która dokonuje analizy danych w nim zawartych.

§ 4. Oświadczenie, o którym mowa w § 1, składa się przed objęciem stanowiska, a następnie co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, a także w dniu opuszczenia stanowiska sędziego.

§ 5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym stanowią tajemnicę służbową, chyba że sędzia, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach podmiot uprawniony, zgodnie z § 2 lub 3, do odebrania oświadczenia może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie. Oświadczenie przechowuje się przez 6 lat.

Art. 29. Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 28, stosuje się odpowiednio formularz określony przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz.U. Nr 106, poz. 679), dotyczącymi oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tejże ustawy.

Art. 30. § 1. Przeciwko sędziemu można prowadzić postępowanie karne jedynie za zezwoleniem sądu dyscyplinarnego. Do czasu uzyskania zezwolenia na wszczęcie postępowania karnego można przedsięwziąć tylko czynności nie cierpiące zwłoki.

§ 2. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu zezwolenia na wszczęcie postępowania karnego można sędziego zatrzymać tylko w razie ujęcia go na gorą-

cym uczynku popełnienia przestępstwa. O zatrzymaniu niezwłocznie powiadamia się prezesa właściwego miejscowo sądu wojskowego, który może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 2, należy niezwłocznie wystąpić do sądu dyscyplinarnego o zezwolenie na wszczęcie postępowania karnego. W razie odmowy wydania zezwolenia sędziemu, jeżeli nadal jest zatrzymany, podlega niezwłocznemu zwolnieniu.

§ 4. W ciągu 7 dni od dnia doręczenia postanowienia odmawiającego zezwolenia na wszczęcie postępowania karnego przeciwko sędziemu, organowi, który wniósł o zezwolenie, oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje zażalenie do właściwego sądu dyscyplinarnego drugiej instancji.

§ 5. W terminie określonym w § 4 sędziemu przysługuje zażalenie na postanowienie zezwalające na wszczęcie przeciwko niemu postępowania karnego.

Art. 31. Sędziowie są nieusuwalni ze swojego stanowiska, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ustawie.

Art. 32. § 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa odwołuje sędziego, jeżeli:

- 1) rzekł się stanowiska,
- 2) utracił obywatelstwo polskie lub nabył obywatelstwo innego państwa,
- 3) wojskowa komisja lekarska ustaliła jego niezdolność do zawodowej służby wojskowej na stanowisku sędziego,
- 4) osiągnął wiek 60 lat.

§ 2. Wniosek, w wypadkach określonych w § 1 pkt 2—4, zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa Minister Obrony Narodowej po wyrażeniu opinii przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 3. Sędziego odwołanego z przyczyny określonej w § 1 pkt 1 wyznacza się za jego zgodą ponownie na stanowisko zajmowane poprzednio lub na stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych i istnieje taka możliwość.

§ 4. W wypadku nieskorzystania przez sędziego z przysługującego mu prawa, o którym mowa w § 3, zwalnia się go z zawodowej służby wojskowej, chociażby nie spełniał warunków określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Art. 33. § 1. Sędzia mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych, samorządu terytorialnego, w służbie dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany rzec się swojego stanowiska.

§ 2. Sędzia, który rzekł się stanowiska z przyczyn określonych w § 1, może powrócić na poprzednio zaj-

mowane stanowisko sędziego, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków sędziego nie przekracza 5 lat.

§ 3. W wypadku przewidzianym w § 2 Krajowa Rada Sądownictwa z inicjatywy sędziego, po uzyskaniu pozytywnej opinii Zgromadzenia Sędziów Sądów Wojskowych, może przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie go na poprzednio zajmowane stanowisko, niezależnie od liczby stanowisk sędziowskich w danym sądzie.

Art. 34. Sędzia traci stanowisko w razie:

1) prawomocnego skazania za przestępstwo umyślne,

2) ukarania w postępowaniu dyscyplinarnym karą wydalenia ze służby sędziowskiej.

Art. 35. Sędziego nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed odwołaniem go ze stanowiska sędziego lub przed utratą przez niego tego stanowiska.

Art. 36. § 1. Sędziego, który z przyczyn określonych w art. 34 utracił stanowisko, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej.

§ 2. Zwolnienie z przyczyn określonych w § 1 pociąga za sobą takie same skutki, jak zwolnienie żołnierza ukaranego karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej, przewidzianą w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

Rozdział 5

Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów sądów wojskowych

Art. 37. § 1. Za wykroczenia oraz za przewinienia dyscyplinarne sędziowie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną przed sądami dyscyplinarnymi.

§ 2. Przewinieniem dyscyplinarnym w rozumieniu ustawy jest naruszenie obowiązków sędziego, uchybienie powadze stanowiska sędziowskiego, naruszenie dyscypliny wojskowej oraz zasad honoru i godności żołnierskiej.

§ 3. Sędzia odpowiada dyscyplinarnie także za swoje postępowanie przed objęciem stanowiska, jeżeli przez nie uchybił obowiązkowi piastowanego wówczas urzędu państwowego lub okazał się niegodnym stanowiska sędziego.

Art. 38. Prowadzenie postępowania karnego przeciwko sędziemu nie wyklucza postępowania dyscyplinarnego o ten sam czyn.

Art. 39. § 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) wyznaczenie na niższe sędziowskie stanowisko służbowe,
- 4) wydalenie ze służby sędziowskiej.

§ 2. Orzekając karę wydalenia ze służby sędziowskiej, sądy dyscyplinarne mogą wystąpić do właściwego organu z wnioskiem o pozbawienie ukaranego stopnia oficerskiego.

§ 3. Sędzia, któremu wymierzono karę określoną w § 1 pkt 2 lub 3, nie może być wyznaczony przez okres 3 lat na wyższe sędziowskie stanowisko służbowe oraz mianowany na wyższy stopień wojskowy, a także nie może być wybrany do kolegium sądu wojskowego i do sądów dyscyplinarnych.

Art. 40. § 1. W postępowaniu dyscyplinarnym bierze udział rzecznik dyscyplinarny.

§ 2. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego upływa z końcem kadencji sądu dyscyplinarnego.

§ 3. Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród sędziów sądu wojskowego lub sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

Art. 41. § 1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej oraz prezesów właściwych sądów wojskowych.

§ 2. Rzecznik dyscyplinarny przeprowadza postępowanie, które ma na celu wstępne wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia znamion czynu zarzucanego obwinionemu oraz zgromadzenie i utrwalenie dowodów dla sądu dyscyplinarnego, w tym wyjaśnień złożonych przez obwinionego.

Art. 42. § 1. Odpis prawomocnego wyroku skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych ukaranego.

§ 2. Po upływie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku orzekającego karę przewidzianą w art. 39 § 1 pkt 1—3, a po upływie 5 lat od uprawomocnienia się wyroku orzekającego karę przewidzianą w art. 39 § 1 pkt 4, Minister Obrony Narodowej na wniosek ukaranego zarządza usunięcie odpisu wyroku z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko ukaranemu innego wyroku skazującego.

Rozdział 6

Asesorzy sądów wojskowych

Art. 43. § 1. Asesorem sądu wojskowego, zwanym dalej „asesorem”, może być żołnierz zawodowy pełniący służbę stałą i posiadający stopień wojskowy w korpusie oficerów, który spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—5.

§ 2. Asesora powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 3. Staż asesorski odbywa się w wojskowym sądzie garnizonowym, trwa on co najmniej 2 lata i nie dłużej niż 4 lata, przy czym przez okres 6 miesięcy asesor wykonuje czynności sędziowskie w sądzie rejonowym.

§ 4. W wypadku braku stanowisk sędziowskich można, za zgodą asesora, przedłużyć staż asesorski.

§ 5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zasady odbywania stażu asesorskiego.

Art. 44. Do asesorów stosuje się przepisy art. 28 i 29.

Art. 45. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może powierzyć asesorowi pełnienie czynności sędziowskich w wojskowym sądzie garnizonowym oraz w wojskowym sądzie okręgowym jako odwoławczym.

Art. 46. § 1. Do asesorów, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów. Asesor może przewodniczyć na rozprawie głównej lub na posiedzeniach tylko wówczas, gdy ustawa przewiduje rozpoznawanie sprawy w składzie jednego sędziego i dwóch ławników.

§ 2. Przed podjęciem obowiązków asesor, któremu powierzono pełnienie czynności sędziowskich, składa wobec prezesa wojskowego sądu okręgowego ślubowanie.

§ 3. Asesor nie może sprawować nadzoru penitencjarnego.

Art. 47. Asesorzy, którym nie powierzono czynności sędziowskich, ponoszą odpowiedzialność na zasadach odnoszących się do żołnierzy zawodowych, z tym że prawo karania ich za przewinienia dyscyplinarne przysługuje przełożonym sędziom i Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 48. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może powierzyć pełnienie czynności sędziowskich w wojskowym sądzie garnizonowym oficerowi rezerwy odbywającemu ćwiczenia wojskowe, który jest asesorem sądu powszechnego i ma uprawnienia do pełnienia czynności sędziowskich.

Rozdział 7

Aplikanci

Art. 49. § 1. Aplikantem w sądzie wojskowym, zwanym dalej „aplikantem”, może być żołnierz zawodowy pełniący służbę stałą i posiadający stopień wojskowy w korpusie oficerów, który spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—3.

§ 2. Aplikanta w wojskowym sądzie garnizonowym powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 50. § 1. Aplikant odbywa aplikację w sądzie powszechnym na zasadach i w sposób określony dla aplikantów sądowych, a także w sądzie wojskowym.

§ 2. Aplikacja trwa 2 lata i 6 miesięcy.

§ 3. Po upływie okresu aplikacji aplikant składa egzamin sędziowski. W wypadku niedostatecznego wyni-

ku egzaminu aplikant może przystąpić do ponownego jego składania w ciągu roku od dnia egzaminu poprzedniego.

§ 4. W wypadku, o którym mowa w § 3, aplikanta wyznacza się na stanowisko administracyjne w sądzie wojskowym.

§ 5. Aplikant zostaje zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie nieprzystąpienia do egzaminu, niedostatecznego wyniku egzaminu końcowego lub niemianowania go asesorem.

§ 6. Przepisu § 5 nie stosuje się, gdy właściwy organ wojskowy, za zgodą aplikanta, wyznaczy go na inne stanowisko wojskowe.

§ 7. Zezwolenia na zdawanie egzaminu w późniejszym terminie od przewidzianego w § 3 można udzielić w razie stwierdzenia niemożności przystąpienia do egzaminu w tym terminie. Zezwolenia udziela prezes wojskowego sądu okręgowego.

Art. 51. Przed podjęciem obowiązków aplikant składa wobec prezesa wojskowego sądu okręgowego ślubowanie według roty przewidzianej dla aplikantów sądowych.

Art. 52. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określa, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzenia konkursu na stanowisko aplikanta, przebieg aplikacji, zakres egzaminu sędziowskiego oraz skład komisji egzaminacyjnej, szczegółowe zasady wynagradzania członków komisji i sposób jej powoływania.

Art. 53. Aplikanci ponoszą odpowiedzialność na zasadach odnoszących się do żołnierzy zawodowych, z tym że prawo karania ich za przewinienia dyscyplinarne przysługuje przełożonym sędziom i Ministrowi Obrony Narodowej.

Rozdział 8

Ławnicy

Art. 54. Ławnikiem w sądzie wojskowym, zwanym dalej „ławnikiem”, może być tylko żołnierz w czynnej służbie wojskowej, a w przypadkach określonych w ustawie — również ławnik sądu powszechnego.

Art. 55. § 1. Ławnikiem może być żołnierz, który:

- 1) ukończył 18 lat i korzysta z praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru oraz wyróżnia się w wykonywaniu zadań służbowych i przestrzeganiu dyscypliny wojskowej.

§ 2. Ławnikiem nie może być żołnierz, który pełni służbę w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, w sądzie wojskowym, w wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w żandarmerii wojskowej.

§ 3. Nie można być ławnikiem jednocześnie w więcej niż jednym sądzie.

Art. 56. § 1. Ławników wybiera się do wojskowych sądów garnizonowych oraz do wojskowych sądów okręgowych.

§ 2. Ławników wybiera się większością głosów na zebraniach żołnierzy jednostek wojskowych, stacjonujących na obszarze właściwości poszczególnych sądów wojskowych, spośród kandydatów zgłoszonych na zebraniu.

§ 3. Kadencja ławnika trwa 3 lata. Ławników będących żołnierzami pełniącymi zasadniczą służbę wojskową wybiera się na okres odbywania tej służby.

§ 4. Liczbę ławników wybieranych do poszczególnych sądów wojskowych oraz termin ich wyboru określają prezesi właściwych sądów wojskowych.

Art. 57. Ławnik sądu wojskowego może być wyznaczony do udziału w sprawach wyłącznie przed sądem tego samego rzędu.

Art. 58. § 1. Mandat ławnika wygasa:

- 1) w razie śmierci,
- 2) z upływem kadencji,
- 3) z dniem zwolnienia z czynnej służby wojskowej,
- 4) w razie przeniesienia do pełnienia służby w organach wymienionych w art. 55 § 2,
- 5) w razie przeniesienia do innej jednostki wojskowej, stacjonującej na obszarze właściwości innego sądu wojskowego,
- 6) w razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu lub warunkowego umorzenia postępowania karnego,
- 7) w razie orzeczenia prawomocnym wyrokiem o ograniczeniu lub utracie praw cywilnych,
- 8) w razie wydania przez sąd honorowy albo sąd koleżeński orzeczenia uznającego żołnierza winnym naruszenia honoru i godności żołnierskiej,
- 9) w razie odwołania ławnika przez zebranie żołnierzy w jednostce wojskowej, w której pełni służbę,
- 10) wskutek zrzeczenia się mandatu.

§ 2. Prezes właściwego sądu stwierdza wygaśnięcie mandatu ławnika.

Art. 59. § 1. Zebranie żołnierzy w jednostce wojskowej, w której ławnik pełni służbę, odwołuje ławnika większością głosów w razie:

- 1) niewykonywania obowiązków ławnika,
- 2) zachowania godzącego w powagę sądu,
- 3) utraty warunków, o których mowa w art. 55 § 1 pkt 2.

§ 2. Zebranie żołnierzy, o którym mowa w § 1, może odwołać ławnika z własnej inicjatywy lub na wniosek prezesa właściwego sądu wojskowego.

Art. 60. § 1. W wypadku wygaśnięcia mandatu lub odwołania ławnika dokonuje się, w razie potrzeby, wyboru nowego ławnika.

§ 2. Dodatkowe wybory ławników zarządza prezes właściwego sądu wojskowego.

§ 3. Mandat ławnika wybranego dodatkowo w czasie trwania kadencji wygasa z upływem kadencji ogółu ławników sądu.

Art. 61. W wypadkach określonych w art. 58 § 1 pkt 2, 3 i 5 ławnik może jeszcze być wyznaczony do udziału w rozpoznaniu sprawy rozpoczętej z jego udziałem przed dniem wygaśnięcia mandatu, do czasu jej zakończenia.

Art. 62. Ławnicy składają ślubowanie według roty ustalonej dla sędziów wobec prezesa właściwego sądu wojskowego, który po odebraniu ślubowania dokonuje wpisu na listę ławników.

Art. 63. Ławnicy pełniący czynną służbę wojskową w garnizonach, poza miejscem rozpoznania sprawy, otrzymują należności przysługujące żołnierzom zawodowym z tytułu podróży służbowej.

Art. 64. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, organizację zebrań żołnierskich oraz szczegółowe zasady wybierania i odwoływania ławników.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 65. W ustawie z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenie honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzowi zatrzymanemu na podstawie ust. 1 przysługują uprawnienia przewidziane dla zatrzymanego w Kodeksie postępowania karnego, z tym że zażalenie na zatrzymanie przysuguje do sądu wojskowego.”;

2) w art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od decyzji o wymierzeniu kary określonej w art. 13 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 przysuguje żołnierzowi zażalenie do sądu wojskowego.”

Art. 66. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678 i Nr 107, poz. 688) w art. 75 po ust. 2 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Zwolnienie z powodu osiągnięcia wieku żołnierza zawodowego, będącego sędzią sądu wojskowego, określają przepisy — Prawo o ustroju sądów wojskowych.

2b. Przepis ust. 2a stosuje się do sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

2c. Zwolnienie z powodu osiągnięcia wieku żołnierza zawodowego, będącego prokuratorem wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, następuje po ukończeniu przez niego 60 lat.”

Art. 67. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) w art. 83 w § 2 skreślona została kropka i dodaje wyrazy „oraz przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych.”

Art. 68. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70, Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin określający tryb wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek.”;

2) w art. 108 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Działalność wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury jest finansowana z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.”;

3) w art. 111 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Naczelny Prokurator Wojskowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nie przekraczający sześciu miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Za zgodą prokuratora okres delegowania może trwać dłużej niż sześć miesięcy.

4. Wojskowy prokurator okręgowy może delegować prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, na okres nie przekraczający dwóch miesięcy w roku kalendarzowym, do innej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury.”

Art. 69. W ustawie z dnia 20 grudnia 1989 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 73, poz. 435, z 1990 r. Nr 53, poz. 306, z 1993 r. Nr 47, poz. 213 i z 1996 r. Nr 72, poz. 347) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określa ogólną liczbę członków Sądu Dyscyplinarnego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego oraz wskazuje liczbę członków sądów dyscyplinarnych wybieranych odpowiednio przez zgromadzenia ogólne sędziów Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, zebranie zgromadzeń ogólnych sędziów sądów apelacyjnych, zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów w sądach wojewódzkich oraz przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych.”;

2) w art. 3:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kandydatury na stanowiska sędziów sądów wojskowych, przedstawiane przez Zgroma-

dzenie Sędziów Sądów Wojskowych, są zgłaszane Radzie przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, którzy mogą wyrazić opinię o kandydatach.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kandydatury na stanowiska sędziów sądów wojskowych może zgłosić również Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.”

Art. 70. § 1. Do sądów wojskowych, sędziów oraz ławników tych sądów stosuje się odpowiednio przepisy art. 5—8, art. 23—26, art. 36, 36¹, 42—47, art. 49, art. 52¹ § 2, art. 53, 54, 56, art. 59 § 1 pkt 4 i § 3, art. 61, 67, 68 § 2, art. 69 § 1, art. 70, 72, 75, 78, 81, 83, 84, 85 § 2, art. 87, 88 § 2—4, art. 89—96, art. 98—106, art. 111, 133 § 1 pkt 5, art. 141 § 3, art. 143, 144 § 3 i art. 145—148 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421, Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679), z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności sądu wojewódzkiego bądź prezesa tego sądu wykonuje wojskowy sąd okręgowy bądź prezes tego sądu,

2) uprawnienie określone w art. 72 § 1 przysługuje, jeżeli sędzia sądu wojskowego nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych,

3) uprawnienia określone w art. 146—148 przysługują w wypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy.

§ 2. W sprawach nie uregulowanych w ustawie prawa i obowiązki sędziów, asesorów sądów wojskowych oraz aplikantów w sądach wojskowych określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 3. Uposażenie sędziów, asesorów i aplikantów, o których mowa w § 2, określają przepisy o uposażeniu żołnierzy, z tym że nie może być ono niższe od wynagrodzenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych na stanowiskach równorzędnych, ustalonych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. W stosunku do sędziów, asesorów i aplikantów, o których mowa w § 2, nie stosuje się art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678 i Nr 107, poz. 688) w części dotyczącej służby kontraktowej.

Art. 71. Do pracowników sądów wojskowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i poz. 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89,

poz. 402 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 98, poz. 604), a w sprawach nie uregulowanych także w przepisach tej ustawy — przepisy Kodeksu pracy.

Art. 72. Do czasu powołania dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy, funkcje przewidziane dla niego w ustawie sprawuje Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, a funkcje tego departamentu — organy nadzoru sądowego Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

Art. 73. § 1. Sędziowie, którzy w dniu wejścia w życie ustawy są sędziami wojskowych sądów garnizonowych i wojskowych sądów okręgowych, pozostają nadal na dotychczasowych stanowiskach służbowych.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do aplikantów i asesorów sądów garnizonowych.

§ 3. Sędziowie wojskowi w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego, wykonujący dotychczas czynności nadzoru administracyjnego nad sądami wojskowymi, oraz sędziowie wojskowi wyznaczeni na stanowiska w Biurze Nadzoru Pozainstancyjnego w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego stają się z dniem wejścia w życie ustawy sędziami wojskowych sądów okręgowych.

§ 4. Sędziowie, o których mowa w § 3, mogą być wyznaczeni na stanowiska służbowe w:

- 1) Biurze Nadzoru Pozainstancyjnego w Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego,
- 2) departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4,
- 3) wojskowym sądzie okręgowym.

§ 5. Wyznaczenia, o którym mowa w § 4 pkt 3, dokonuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 74. Po wejściu w życie ustawy kadencję, o której mowa w art. 10 § 2, rozpoczyna Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Art. 75. Ilekroć w innych ustawach jest mowa o sędziu sądu wojskowego lub jego zastępcy, należy przez to rozumieć prezesa sądu wojskowego lub jego zastępcę.

Art. 76. Postępowanie dyscyplinarne wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się nadal według przepisów dotychczasowych.

Art. 77. Do osób, które rozpoczęły staż asesorski lub aplikację sądową w sądach wojskowych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 78. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, a w zakresie dotyczącym art. 18 § 3 — 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc przepisy dotychczas obowiązujące, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 79. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 1972 r. o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 23, poz. 166, z 1989 r. Nr 73, poz. 436, z 1991 r. Nr 113, poz. 491, z 1995 r. Nr 89, poz. 443, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i z 1997 r. Nr 98, poz. 604).

Art. 80. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Departament Legislacyjny Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29
Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa